

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 2Odi/1/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118202861
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Bargelová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118202861.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Bargelovou, v spore žalobcu: BPT LEASING, a. s., Drieňová 34, 821 02 Bratislava, IČO: 31 357 814, právne zastúpený: Mgr. Vladimír Šárnik, so sídlom Rožňavská 2, 821 01 Bratislava, IČO: 30 865 077, proti žalovanej: X. Q., bytom M. XXX/XXX, XXX XX H., narodená XX.XX.XXXX, štátny občan SR, právne zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Eckmann, s. r. o., so sídlom Mierové námestie 14, 911 01 Trenčín, IČO: 47 241 110, o zrušení oddĺženia pre nepoctivý zámer, takto

rozhodol:

Žalobu z a m i e t a.

Žalovaný má voči žalobcovi nárok na plnú náhradu trov konania. O výške náhrady súd rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 26.01.2018 domáhal zrušenia oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej. Z obsahu žaloby vyplýva, že rozsudkom Okresného súdu Žilina zo dňa 19.01.2017 č. k. 38Cb/4/2015-146 bola dlžníčka zaviazaná zaplatiť veriteľovi - žalobcovi, pohľadávku vo výške istiny 6339,25 eur s príslušenstvom. Uznesením Okresného súdu Žilina zo dňa 07.11.2017 sp. zn. 8OdK/120/2017 bol na majetok dlžníčky vyhlásený konkurz a zároveň bolo rozhodnuté o oddĺžení dlžníčky. Žalobca si v konkurze dlžníčky prihlásil pohľadávku v celkovej výške 11 918,06 eur. Listom zo dňa 04.12.2017 správkyňa žalobcovi potvrdila zapísanie jeho pohľadávky do zoznamu pohľadávok. V lehote na popieranie pohľadávok žiaden z ostatných veriteľov pohľadávku žalobcu nepoprel, v dôsledku čoho sa pohľadávka považuje za zistenú. Dňa 04.01.2018 správkyňa JUDr. Gabriela Bírošová oznámila skončenie konkurzu podľa § 167v ods. 1 ZKR z dôvodu, že dlžníčka nie je vlastníkom žiadneho majetku. Upovedomením o začatí exekúcie zo dňa 05.01.2018 sp. zn. EX 455/2017 súdny exekútor JUDr. Marián Janec upovedomil žalobcu o začatí exekúcie pre vymoženie pohľadávky, vyplývajúcej z uznesenia Okresného súdu Bratislava V z 23.02.2016 č. k. 1CbZm/426/2014-86, ktoré sa stalo právoplatným 14.11.2016 a vykonateľným 17.11.2016, vo výške 929,34 eur. Žalobca predmetnú pohľadávku žalovanej uhradil až na základe upovedomenia o začatí exekúcie. Uznesením Okresného súdu Bratislava V zo dňa 17.01.2017 č. k. 1CbZm/426/2014-117 bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanej sumu 135,55 eur. Túto pohľadávku žalobca žalovanej nezaplatil. Od vyhlásenia konkurzu do jeho zrušenia neuplynulo ešte šesť mesiacov, pričom správkyňa počas konkurzu ani len nevyzvala veriteľa - žalobcu na uspokojenie záväzkov, ktoré má voči žalovanej a ani ich nepostúpila speňažením, ako to ukladá § 167q ods. 1 ZKR. Z oznámenia správkyne o zrušení konkurzu vyplýva, že správkyňa o týchto pohľadávkach nemala vedomosť, keďže skonštatovala úplnú bezmajetnosť dlžníčky. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaná v postavení dlžníčky predmetné pohľadávky presahujúce majetok nie nepatrné hodnoty neuviedla ani v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ani na výzvu správkyne po vyhlásení konkurzu, pričom o týchto mala nepochybne vedomosť. Konanie dlžníčky tak možno hodnotiť ako prejav nepoctivého

zámeru v zmysle ustanovenia § 166g ods. 2 písm. a) a c) ZKR, čo zakladá dôvod pre zrušenie oddĺženia v zmysle ustanovenia § 166f ZKR. Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby súd zrušil oddĺženie dlžníčky - žalovanej. Na podporu svojich skutkových tvrdení uvedených v žalobe žalobca pripojil listinné dôkazy, a to rozsudok Okresného súdu Žilina 38Cb/4/2015 zo dňa 19.01.2017, výpis z Obchodného vestníka č. 216/2017 zo dňa 13.11.2017, prihlášku pohľadávky BPT LEASING, a. s. Bratislava, potvrdenie o zapísaní doručenej prihlášky do zoznamu pohľadávky zo 04.12.2017, uznesenie Okresného súdu Bratislava V 1CbZm/426/2014 zo dňa 23.02.2016, uznesenie Okresného súdu Bratislava V 1CbZm/426/2014 zo dňa 17.01.2017, upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 05.01.2018.

2. Podaním doručeným súdu dňa 19.02.2018 žalobca súdu oznámil, že dňa 01.02.2018 elektronickou poštou kontaktoval žalovanú prostredníctvom jej právneho zástupcu JUDr. Bohuslava Gelatku s otázkou, či dlžníčka trvá na úhrade pohľadávky titulom náhrady trov, nakoľko chcel predísť exekučnému vymáhaniu. JUDr. W. L. v ten istý deň žalobcovi odpovedal, že trovy je potrebné uhradiť a následne 09.02.2018 žalobca náhradu trov dlžníčke uhradil podľa platobných inštrukcií JUDr. Bohuslava Gelatku. Prílohou podania bola mailová komunikácia medzi žalobcom a JUDr. Bohuslavom Gelatkom zo dňa 01.02.2018 a výpis z peňažného ústavu zo dňa 12.02.2018.

3. K podanej žalobe sa vyjadrila žalovaná, ktorá vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.06.2018 uviedla, že žalobcom uplatnený nárok neuznáva a považuje ho za nedôvodný. Vo svojom vyjadrení poukázala na chronológiu a prebiehajúce súdne konania na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 1CbZm/426/2014, ako aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 27.09.2016 2CoZm/38/2016, ktoré bolo doručené právnenmu zástupcovi žalovanej 14.11.2016. Uznesením 1CbZm/426/2014-117 zo dňa 17.01.2017 súd rozhodol o trovách odvolacieho konania tak, že žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanej náhradu trov vo výške 135,55 eur. Z obavy, že by žalobca mohol pristúpiť k jednostrannému započítaniu vzájomných pohľadávok, rozhodla sa žalovaná vymáhať v exekúcii len trovy prvostupňového konania. Dňa 01.08.2017 žalovaná uzatvorila ako postupca s JUDr. Bohuslavom Gelatkom ako postupníkom dve zmluvy o postúpení pohľadávok, predmetom ktorých boli jej pohľadávky voči žalobcovi, a to pohľadávka vymáhaná v exekučnom konaní EX 455/2017 vedenom JUDr. Mariánom Janecom, t. j. trovy prvostupňového konania 1CbZm/426/2014 vo výške 1022,46 eur a pohľadávka nevymáhaná v exekúcii, t. j. trovy odvolacieho konania priznané uznesením Okresného súdu Bratislava V dňa 17.01.2017 sp. zn. 1CbZm/426/2014 vo výške 135,55 eur. Dňa 18.01.2018 bola na účet JUDr. Bohuslava Gelatku od súdneho exekútora JUDr. Mariána Janeca pripísaná suma 1022,46 eur, nakoľko došlo k vymoženiu pohľadávok a dňa 12.02.2018 zaplatil žalobca na účet JUDr. Bohuslava Gelatku sumu 135,55 eur, t. j. trovy odvolacieho konania. Uznesením 8Odk/120/2017 zo dňa 07.11.2017 vyhlásil tunajší súd konkurz na majetok žalovanej. V čase vyhlásenia konkurzu žalovaná nebola veriteľkou žiadnych pohľadávok voči žalobcovi, ako to žalobca nesprávne vo svojej žalobe tvrdí, nakoľko ich v celom rozsahu postúpila JUDr. Bohuslavovi Gelatkovi dňa 01.08.2017. Je zrejmé, že v návrhu na vyhlásenie konkurzu, ani v konkurze samotnom nezamietala žiadne pohľadávky, ktoré by boli jej majetkom, preto nemohla mať nepoctivý zámer v zmysle ustanovenia § 166g ZKR a dôvod na zrušenie oddĺženia nie je daný. V čase podania žaloby pohľadávka vo výške 1022,46 eur už neexistovala, pretože zanikla splnením 18.01.2018 a pohľadávka vo výške 135,55 eur v čase podania existovala, ale vzhľadom na jej výšku ju žalovaná pokladá za majetok nepatrnej hodnoty, ktorý by nepokryl ani náklady konkurzu. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala, aby súd v celom rozsahu žalobu zamietol. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení v písomnom vyjadrení žalovaná súdu predložila listinné dôkazy, a to návrh na vykonanie exekúcie zo dňa 02.02.2017, návrh na zmenu oprávneného zo dňa 01.08.2017, potvrdenie o platbe na účte zo dňa 18.01.2018, splnomocnenie žalovanej pre advokáta JUDr. Bohuslava Gelatku zo dňa 26.01.2017, uznesenie 2CoZm/38/2016 zo dňa 27.09.2016, uznesenie 1CbZm/426/2014 zo dňa 17.01.2017, uznesenie 1CbZm/426/2014 zo dňa 23.02.2016, zmluvu o postúpení pohľadávok medzi postupcom Stanislavou Špánikovou a postupníkom JUDr. Bohuslavom Gelatkom zo dňa 01.08.2017 (dve zmluvy o postúpení pohľadávok), žiadosť o exekučné konanie zo dňa 05.01.2018.

4. K vyjadreniu žalovanej sa podaním doručeným súdu dňa 14.08.2018 vyjadril žalobca, pričom vo svojom vyjadrení uviedol, že žalovaná svojím vyjadrením iba potvrdila svoj nepoctivý zámer, t. j. zámer zbaviť sa dlhov a zachovať si majetok, a to na úkor žalobcu, od ktorého ako dlžníčka ešte aj prostredníctvom svojho advokáta získala finančný prospech. Žalovaná vo svojom vyjadrení totiž sama uvádza, že konala z obavy, aby žalobca nepristúpil k jednostrannému započítaniu svojho záväzku na

náhradu trov konania proti časti svojej pohľadávky. Vo svojom vyjadrení obsahlo popisuje, aké úkony vykonávala v snahe predísť tejto hrozbe, pričom opakovane zdôrazňuje, že konala pod časovým tlakom, aby započítaniu predišla. Následne s jasným zámerom predísť započítaniu (údajne), odplatne postúpila svoje nároky titulom trov konania svojmu bývalému právnenému zástupcovi. Žalovaná svoje pohľadávky postúpila, okamžite získala finančné prostriedky, ktoré však nepoužila na úhradu svojho dlhu voči žalobcovi, ale pre svoju osobnú potrebu. Nevynaložila úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, ale naopak vynaložila úprimnú snahu aby žalobcu ako svojho veriteľa poškodila.

5. Na pojednávaní konanom dňa 10.06.2020 za prítomnosti právnych zástupcov sporových strán, žalobca prostredníctvom právneho zástupcu trval na podanej žalobe, pričom uviedol, že skutkové okolnosti, ktoré uviedol žalobca vo svojej žalobe, ako aj v písomnom vyjadrení sú dostatočne objasnené a nesporné a vyplývajú z predložených listín, z obsahu konkurzného spisu a správanie žalovanej považuje za hrubo neslušné a predstavujúce zneužitie inštitútu oddĺženia. Žiadne ďalšie dôkazy nenavrhol vykonať. Na otázku sudkyne ohľadne využitia príslušných ustanovení § 166i a 166h ZKR právny zástupca žalobcu uviedol, že správcovi ako veriteľ nedali podnet na šetrenie majetku dlžníka a čo sa týka odporovateľných právnych úkonov, o zmluvách o postúpení pohľadávok nemal žalobca vedomosť a to, že ide o zmluvy o postúpení pohľadávok medzi žalovanou a JUDr. Bohuslavom Gelatkom, pričom obe sú datované 01.08.2017, o týchto sa žalobca dozvedel, až keď mu boli zaslané zo strany súdu ako súčasť vyjadrenia žalovanej v tomto súdnom konaní. K uvedeným zmluvám o postúpení pohľadávok právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že podľa jeho názoru ide o zmluvy nedôveryhodné, dodatočne uzatvorené až následne po podaní návrhu na exekúciu a pred podaním návrhu na konkurz a oddĺženie. Podľa právneho zástupcu sú tieto zmluvy fingované a ak nie, tak potvrdzujú správanie sa dlžníčky pred podaním návrhu na konkurz a potvrdzujú jej snahu zbaviť sa uzavretím týchto zmlúv svojho majetku, ktorý by bol postihnutelný konkurzom. Zároveň právny zástupca žalobcu uviedol, že z obsahu zmlúv o postúpení pohľadávok vyplýva, že postupca mal oznámiť postúpenie pohľadávok dlžníkovi, v tomto prípade teda žalobcovi, takáto povinnosť vyplýva aj zo zákona, avšak toto sa nikdy fakticky nestalo. Čo sa týka využitia oprávnení veriteľa v rámci konkurzu, veriteľ má právo, ale dlžník má povinnosť splniť všetky svoje povinnosti a naopak žalovaná porušila svoje jasne formulované povinnosti, porušila aj základný zámer zákona, zbaviť dlžníkov dlhov a usporiadať majetkové pomery tak, aby bol všetok postihnutelný majetok speňažený. Dlžníčka nevykonala zápočet pohľadávky, čím by si znížila svoj záväzok voči žalobcovi a neurobila to zrejme alebo zjavne z dôvodu, že tento majetok si chcela zachovať a zároveň chcela veriteľa poškodiť a neuspokojiť jeho pohľadávku. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní trval na svojej procesnej obrane, na predložených listinných dôkazoch priložených k písomnému vyjadreniu, pričom trval na tom, že týmito listinnými dôkazmi preukázali, že pohľadávky, ktoré žalobca uvádzal vo svojej žalobe a ktoré by mali odôvodňovať údajný nepoctivý zámer žalovanej vôbec neexistovali. V písomnom vyjadrení doručenom súdu žalovaná rozpísala, ako došlo k zániku pohľadávok, ako došlo k ich postúpeniu a následnému vymáhaniu. Právny zástupca žalovanej uviedol, že žalovaná nikdy neuviedla opak a nerozporovala skutočnosť, ktorú na pojednávaní uviedol právny zástupca žalobcu, a to, že k uzatvoreniu zmlúv o postúpení pohľadávok došlo po začatí exekučného konania, a teda, že to má predstavovať nejaký nepoctivý zámer. Žalovaná naopak uviedla, že došlo k postúpeniu pohľadávok, a to jednak pohľadávky, ktorá už bola vymáhaná v exekučnom konaní a jednak pohľadávky, ktorá ešte v exekučnom konaní vymáhaná nebola. V tomto teda žalovaná túto skutočnosť tvrdenu žalobcom nerozporovala. Žalovaná využila len svoje zákonné právo tieto pohľadávky postúpiť na tretiu osobu, nepostúpila ich ani za odplatu výrazne nízku alebo dokonca bezodplatne, ale postúpila ich za sumu rovnajúcu sa výške pohľadávok. To, že žalobca bol istou sumou v konaní voči žalovanej neúspešný, v dôsledku čoho mu potom vznikla povinnosť na zaplatenie náhrady trov konania, podľa právneho zástupcu žalovanej nemôže prenášať ako zodpovednosť žalovanej a ako jej údajnú nejakú povinnosť čakať, ako dopadnú iné súdne konania. Žalovaná postupovala v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, žiadneho veriteľa nepoškodila, dokonca doteraz nebolo pomerne ani preukázané ako a v akom rozsahu, či akými konkrétnymi úkonmi mala poškodiť veriteľa, pretože ak postúpila pohľadávku, ktorá je voči žalobcovi a ktorá jej vznikla v dôsledku procesného neúspechu žalobcu v súdnych konaniach, nemôže to byť nepoctivým zámerom žalovaného, keď vlastne žalobca procesne zavinil túto situáciu, inicioval súdne konanie, v ktorom bol v konečnom dôsledku neúspešný a na základe ktorého vznikla žalovanej pohľadávka titulom nároku na náhradu trov konania. Neexistuje ani jeden zákonný dôvod, ktorý by preukazoval alebo ktorým by sa mohlo zo strany žalovanej jednať o akýkoľvek nepoctivý zámer. Z uvedeného dôvodu žalovaná považuje podanú žalobu za absolútne nedôvodnú. Samotný obsah žaloby sa preukázal, že je absolútne rozporný so skutočným

stavom veci a vzhľadom na skutočnosť, že žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie nemala, žiadala, aby súd žalobu zamietol. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní vo svojom prednese doplnil a poukázal na § 166g ods. 2 ZKR, pričom uviedol, že citované zákonné ustanovenie ZKR uvádza demonštratívny výpočet prejavov nepoctivého konania alebo nepoctivého zámeru, nie je taxatívny. To znamená, že nemusí byť konkrétne písmenko naplnené, zo všetkých týchto ustanovení je zrejmý akýsi zámer zákonodarcu, že by mal byť posudzovaný veľmi prísne, lebo oddĺženiami konkurznými sú poškodení veritelia, nakoľko sú zbavení možnosti vymáhať si svoje pohľadávky. Konanie žalovanej považoval žalobca za konanie so zámerom zmať započítanie čo má jasný dôsledok, čo znamená, že prospech z pohľadávky mala žalovaná a konala tak, aby zmať možnosť, že by si započítala svoju pohľadávku proti pohľadávke veriteľa. Veriteľ v postavení žalobcu je poškodený o to viac, že nielen že jeho pohľadávka nebola uspokojená, ale ešte musela zaplatiť, čo je úplne absurdná situácia.

6. Súd v prvom rade skúmal splnenie procesných podmienok. Žalobca má oprávnenie na podanie návrhu na zrušenie oddĺženia na základe ustanovenia § 166f ods. 1 ZKR tak, že ide o spor medzi stranami konania, vyvolaný osobitnou povahou konkurzného konania podľa § 20 písm. d) CSP. Konkurz vyhlásený na majetok žalovanej je vedený Okresným súdom Žilina, v rámci ktorého si žalobca prihlásil pohľadávku voči žalovanej ako dlžníčke. Uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok žalovanej bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 216/2017 dňa 13.11.2017, s účinkami 14.11.2017. Šesťročná lehotá na podanie žaloby na zrušenie oddĺženia začala plynúť dňom 15.11.2017. Žalobca podal žalobu dňa 26.01.2018, teda v zákonnej lehote.

7. Súd skúmal, či v danom prípade boli naplnené znaky konania dlžníka s nepoctivým zámerom. Z pripojeného spisu Okresného súdu Žilina sp. zn. 8OdK/120/2017, ako aj z pripojeného spisu Centra právnej pomoci vo veci oddĺženia žalovanej súd zistil, že žalovaná podala prostredníctvom Centra právnej pomoci dňa 23.10.2017 návrh na vyhlásenie konkurzu. V zozname veriteľov je okrem iných veriteľov uvedený aj žalobca. V zozname majetku väčšej hodnoty, ktorý dlžník vlastnil v posledných rokoch, žalovaná neuviedla žiadny majetok. Z pripojeného spisu Centra právnej pomoci č. KaZA-29341/2018 sa na strane spisu 7 - 6 nachádza zoznam majetku dlžníka, kde žalovaná neuviedla pri žiadnej položke žiadny majetok.

8. Zistený skutkový stav súd subsumoval pod ustanovenia nasledovných právnych noriem.

9. Podľa § 132 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) v žalobe sa okrem všeobecných náležitostí podania uvedie označenie strán, pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov na ich preukázanie a žalobný návrh.

10. Podľa § 182 CSP, ak súd pojednávanie neodročí pred skončením vyzve strany, aby zhrnuli svoje návrhy a vyjadrili sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci. Ak po vyjadrení strán súd nepovažuje za to potrebné vykonať ďalšie dôkazy, uznesením vyhlási dokazovanie za skončené.

11. Podľa § 191 ods. 1 CSP, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo.

12. Podľa § 192 CSP skutočnosť, pre ktorú je v zákone ustanovená domnienka pripúšťajúca dôkaz opaku, má súd za preukázanú, ak v konaní nevyšiel najavo opak.

13. Podľa § 166e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ZKR), o oddĺžení rozhodne súd v uznesení o vyhlásení konkurzu alebo v uznesení o určení splátkového kalendára tak, že dlžníka zbavuje všetkých dlhov, ktoré môžu byť uspokojené iba v konkurze alebo splátkovým kalendárom (§166a) v rozsahu, v akom nebudú uspokojené v konkurze alebo splátkovým kalendárom. V uznesení súd uvedie znenia zákonných ustanovení, ktoré upravujú o ktoré dlhy ide.

14. Podľa § 166f ods. 1 ZKR veriteľ, ktorý bol dotknutý oddĺžením má právo domáhať sa zrušenia oddĺženia návrhom na zrušenie oddĺženia podaným voči dlžníkovi alebo jeho dedičom, do šiestich rokov od vyhlásenia konkurzu alebo určenia splátkového kalendára na súde, ktorý rozhodol o oddĺžení ak preukáže, že dlžník nemal pri oddĺžení poctivý zámer. Ak je takýchto návrhov viac, súd ich spojí na spoločné konanie. Vo veci samej rozhoduje súd rozsudkom.

15. Podľa § 166d ods. 1 ZKR dlžník má poctivý zámer, ak z jeho správania po podaní návrhu možno usudzovať, že vynaložil úprimnú snahu riešiť svoj dlh v medziach svojich možností a schopností, najmä ak poskytoval správcovi a veriteľom potrebnú súčinnosť, vynaložil snahu získať zamestnanie, zamestnal sa alebo si zabezpečil iný zdroj príjmov, v prípade nie nepatrného dedenia, daru alebo výhry zo stávky alebo hry, ponúkol aspoň polovicu takéhoto zdroja dobrovoľne veriteľom na uspokojenie nevymáhateľného dlhu, prípadne vynaložil snahu o zaradenie sa do spoločnosti alebo sa do spoločnosti opätovne zaradil.

16. Podľa § 166d ods. 2 ZKR dlžník nemá poctivý zámer najmä ak:

- a) v zozname majetku ani na dopyt správcu neuviedol časť svojho majetku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na majetok nepatrné hodnoty súd neprihliada,
- b) v zozname veriteľov ani na dopyt správcu neuviedol veriteľa fyzickú osobu, v čoho dôsledku veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku, aj keď o ňom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť; na drobných veriteľov sa neprihliada,
- c) v návrhu alebo v prílohe návrhu alebo na dopyt správcu uviedol nepravdivú dôležitú informáciu alebo neuviedol dôležitú informáciu, aj keď vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť, že ide o dôležitú informáciu,
- d) bez vážneho dôvodu neposkytol správcovi potrebnú súčinnosť, ktorú možno od neho spravodlivo vyžadovať,
- e) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že sa úmyselne priviedol do platobnej neschopnosti, aby bol oprávnený podať návrh
- f) v čase podania návrhu dlžník nebol platobne neschopný, aj keď o tom vedel alebo s prihliadnutím na okolnosti musel vedieť,
- g) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že pri preberaní záväzkov sa spoliehal na to, že svoje dlhy bude riešiť konkurzom alebo splátkovým kalendárom,
- h) zo správania sa dlžníka pred podaním návrhu možno usudzovať, že mal snahu poškodiť svojho veriteľa alebo zvýhodniť niektorého veriteľa,
- i) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní súdom určený splátkový kalendár,
- j) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní výživné pre dieťa, na ktoré vznikol nárok po rozhodujúcom dni; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba dieťa alebo zákonný zástupca dieťaťa,
- k) bez vážneho dôvodu riadne a včas neplní povinnosť vrátiť Centru právnej pomoci hodnotu poskytnutého preddavku na úhradu paušálnej odmeny správcu; tohto dôvodu sa môže dovolávať iba Centrum právnej pomoci,
- l) dlžník sa domáhal zbavenia dlhov napriek tomu, že na území Slovenskej republiky nemal v čase podania návrhu centrum hlavných záujmov.

17. Podľa § 166g ods. 3 ZKR súd prihliada prísnejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý v minulosti mal alebo stále má významnejší majetok, má skúsenosti s podnikaním, pôsobí alebo pôsobil ako vedúci zamestnanec alebo pôsobí alebo pôsobil v orgánoch právnickej osoby alebo má iné osobitné životné skúsenosti.

18. Podľa § 166g ods. 4 ZKR súd prihliada miernejšie na skutočnosti ovplyvňujúce poctivý zámer u dlžníka, ktorý dosiahol iba základné vzdelanie, je v dôchodkovom veku alebo blízko takéhoto veku, má vážne zdravotné problémy, na čas alebo trvalo stratil obydlie alebo ho v živote postihla iná udalosť, ktorá mu sťažila uplatnenie v spoločnosti.

19. Podľa § 48a vyhl. č. 665/2005 Z. z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva, že majetkom väčšej hodnoty sa rozumie majetok, ktorého súpisová hodnota presahuje 2000 eur.

20. Účelom návrhu zákona č. 377/2016 Z. z., ktorým sa zaviedol pojem osobný bankrot je riešenie úpadku fyzických osôb, ktorý predstavuje v Slovenskej republike významný ekonomicko-sociálny problém. Významným predpokladom na možnosť uchádzať sa v oddĺžení je platobná neschopnosť dlžníka. Tá sa predpokladá. Ide však o domnienku vyvrátiteľnú. Vyvrátená môže byť na začiatku konania samotným súdom alebo v rámci skúmania poctivého zámeru dlžníka na základe žaloby dotknutého veriteľa. Poctivý zámer sa vymedzuje jednak pozitívne a jednak negatívne. Obe vymedzenia sú v zásade postavené na demonštratívnych enumeráciách prípadov, kedy dlžník poctivý zámer má, resp. kedy ho nemá. Kontrolu poctivého zámeru môže iniciovať v zásade každý veriteľ, ktorý je oddĺžením dotknutý. Žaloba sa uplatňuje voči dlžníkovi, resp. voči jeho dedičom. Ustanovuje sa taktiež lehota na uplatnenie žaloby. Pozitívne rozhodnutie o zrušení oddĺženia má účinky erga omnes. Ustanovenia o poctivom zámere nabádajú súd, aby poctivý zámer neposudzoval len mechanicky, ale bol vedený pomocnými kritériami úvah, jeho prísnejšieho a miernejšieho posudzovania od prípadu k prípadu, a to najmä s ohľadom na osobu dlžníka a jeho životné skúsenosti.

21. Účelom oddĺženia podľa štvrtej časti ZKR nie je garancia úplného uspokojenia pohľadávok veriteľov, ktoré hoci riadne prihlásené i zistené boli v konkurze uspokojené iba čiastočne. Účelom oddĺženia je zbaviť dlžníka, ktorý je fyzickou osobou jeho dlhov, aby ho dlhy neuspokojené v konkurze neprenasledovali po celý zvyšok jeho života, aby tieto dlhy negenerovali ďalší jeho úpadok a aby sa po stránke hospodárskeho zabezpečenia svojej ďalšej existencie mohol opätovne postaviť na vlastné nohy (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.01.2017 sp. zn. III. ÚS 570/2016).

22. Žalobca počas prebiehajúceho súdneho konania zdôrazňoval splnenie formálnych podmienok na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej podľa § 166g ods. 2 ZKR. Žalobca vychádzal z prísne formálneho výkladu ustanovenia § 166g ods. 2 ZKR, ktoré je nielen v rozpore so zámerom zákonodarcu, ale takýto výklad by nebol ústavnokonformný. V tejto súvislosti poukazuje súd na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 72/2010, v ktorom ústavný súd vyslovil názor, že nevyhnutnou súčasťou rozhodovacej činnosti súdov zahŕňajúcej aplikáciu abstraktných právnych noriem na konkrétne okolnosti individuálnych prípadov je zisťovanie obsahu a zmyslu právnej normy, uplatňovaním jednotlivých metód právneho výkladu. Ide vždy o metodologický postup, v rámci ktorého nemá žiadna z výkladových metód absolútnu prednosť, pričom jednotlivé uplatnené metódy by sa mali navzájom dopĺňať a viesť k zrozumiteľnému a racionálnemu zdôvodnenému vysvetleniu textu právneho predpisu. Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho (od doslovného znenia právneho textu) odchýliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov (článok 152 ods. 4 Ústavy). Vychádzajúc z uvedeného je zrejmé, že aj keby boli formálne splnené podmienky definujúce nepoctivý zámer, čo v danom prípade nie sú, v záujme spravodlivého a ústavnokonformného výkladu, súd musí vec posúdiť komplexne a prihliadnuť na zámer zákonodarcu. Súd vedený týmito úvahami dospel k záveru, že posudzovanie otázky naplnenia znakov nepoctivého zámeru nezávisia len od naplnenia dikcie zákona a mechanického posudzovania, ale zákonodarca kladie dôraz na komplexné posudzovanie každého prípadu osobitne, zohľadňujúc osobitosti individuálnych skutočností, čo vyplýva nielen z ustanovenia § 166g ods. 1, ale aj demonštratívnej povahy ustanovenia § 166g ods. 2 a tzv. priťažujúcich a poľahčujúcich okolností ustanovení § 166g ods. 3 a 4 ZKR.

23. Medzi stranami vznikol spor o nepoctivom zámere žalovanej ako dlžníčky v predmetnom konkurznom konaní, ktorú pochybnosť žalobca zakladá na tom, že žalovaná neuviedla v návrhu na oddĺženie konkurzom majetok nie nepatrnej hodnoty, mala snahu poškodiť svojho veriteľa, čím naplnila dikciu zákonného ustanovenia § 166g ods. 2 písm. a),c) a h) ZKR. Žalovaný tvrdil, že žalovaná svojím správaním naplnila znaky nepoctivého zámeru, t.j. zámer zbaviť sa dlhov a zachovať si majetok, a to na úkor žalobcu, od ktorého ako dlžníčka prostredníctvom svojho advokáta získala finančný prospech. Snažila sa predísť započítaniu pohľadávky s pohľadávkou žalobcu, odplatne (údajne) postúpila svoje nároky titulom trov konania svojmu právnomu zástupcovi za odplatu vo výške ich nominálnej hodnoty. Žalovaná sa tak zbavila dlhov, čím poškodila žalobcu. Namiesto toho, aby vykonala úkon započítania, rozhodla sa vymáhať protipohľadávku od žalobcu ako veriteľa, konala tak zlomyseľne so zámerom ekonomicky poškodiť žalobcu. Postúpením pohľadávky získala finančné prostriedky pre svoju potrebu.

24. Žalobca odôvodňoval nepoctivý zámer žalovaného zákonným ust. §166g ods. 1 a ust. § 166g ods. 2 písm. a),c), h) ZKR. V žalobe však neuviedol žiadne rozhodujúce skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nepoctivý zámer žalovaného podľa osobitných skutkových podstát nepoctivého zámeru podľa ust. §166g ods. 2 písm. a),c), h) ZKR.

25. Žalobca neuviedol, aká bola výška záväzkov žalovaného voči svojim veriteľom. Nakoľko žalobca neuviedol výšku záväzkov žalovanej voči veriteľom, nebolo možné súdom posúdiť, či príjem žalovanej postačoval na úhradu záväzkov žalovanej voči svojim iným veriteľom. K výške príjmu a výške pohľadávok všetkých veriteľov žalobca neuviedol žiadne skutočnosti. Taktiež zo žiadnych skutkových tvrdení žalobcu nemožno vyvodiť záver, že žalovaná mala snahu poškodiť svojho veriteľa, teda žalobcu. Skutočnosť, že žalovaná uhradila záväzok voči niektorému veriteľovi, čím by poškodila žalobcu, preukázaný nebol. Uvádzaný dôvod nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. h) ZKR žalobca súdu nepreukázal.

26. Žalobca zároveň tvrdil, že žalovaná naplnila znaky nepoctivého zámeru podľa § 166g písm. a) a c) ZKR. Neuviedla majetok nie nepatrnej hodnoty (písm. a)) a uviedla nepravdivú dôležitú informáciu (písm. c)). K majetku nie nepatrnej hodnoty súd uvádza, že v prípade (žalobca tento neuvedený majetok podrobne nešpecifikoval a neuviedol), ak mal žalobca na mysli majetok spočívajúci v uvedení pohľadávok, ktoré boli predmetom súdnych konaní medzi žalobcom a žalovanou (pohľadávka vyplývajúca zo žaloby na zrušenie oddĺženia vo výške 929,34 eur a 135,55 eur), ktoré žalobca uviedol v žalobe, hodnota týchto pohľadávok nepredstavuje hodnotu majetku väčšej hodnoty v zmysle § 48a vyhl. č. 665/2005 Z. z., podľa ktorého majetkom väčšej hodnoty sa rozumie majetok, ktorého súpisová hodnota presahuje 2000 eur. Priamo v zákonom ust. § 166g ods. 2 písm. a) ZKR sa uvádza, že na majetok nepatrnej hodnoty súd neprihliada. Žalovaný nepreukázal splnenie podmienky nepoctivého zámeru podľa § 166g ods. 2 písm. a) ZKR.

27. Pokiaľ žalobca uvádzal ďalší dôvod nepoctivého zámeru žalovanej odkazom na zákonné ust. § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, t.j., že žalovaná neuviedla v návrhu nepravdivú dôležitú informáciu, táto skutočnosť nebola zo strany žalobcu žiadnym spôsobom preukázaná a konkretizovaná. Ak považoval žalobca za dôležitú informáciu neuvedenie majetku nie nepatrnej hodnoty, súd konštatuje, že neuvedenie časti svojho majetku je uvedené v § 166g ods. 2 písm. a) ZKR ako osobitná skutková podstata. Pokiaľ chcel žalobca odôvodňovať nepoctivý zámer zákonným ust. § 166g ods. 2 písm. c) ZKR, muselo sa jednať o inú dôležitú nepravdivú informáciu, ktorú dlžník v návrhu uviedol, než je existencia majetku nie nepatrnej hodnoty, keďže táto informácia je samostatnou skutkovou podstatou nepoctivého zámeru podľa pís. a) § 166g ods. 2 ZKR. Táto skutková podstata nepoctivého zámeru preukázaná žalobcom nebola.

28. Žalobca sa vyjadril k uzavretým zmluvám o postúpení pohľadávok zo dňa 01.08.2017 uzavretými medzi žalovanou a JUDr. Bohuslavom Gelatkom, pričom poukázal na skutočnosť, že ide o zmluvy nedôveryhodné, dodatočne uzavreté až po podaní návrhu na exekúciu a návrhu na konkurz, ide o zmluvy fingované a potvrdzujúce snahu žalovanej zbaviť sa ich uzavretím majetku, ktorý by bol postihnutý konkurzom. Uvedené skutočnosti ostali len v rovine tvrdenia žalobcu, súdu neboli žiadnym spôsobom preukázané. Žalovaná uzavretie zmlúv o postúpení pohľadávok po začatí exekučného konania nerozporovala, nikdy neuviedla opak. Žalovaná uviedla, že iba využila svoje zákonné právo postúpiť pohľadávku na tretiu osobu, čo však nepreukazuje jej nepoctivý zámer. Žalobca uvádzal, že zaplatením trov konania právnomu zástupcovi žalobcom, žalovaná získala finančné prostriedky, ktoré však nepoužila na úhradu svojho dlhu voči žalobcovi, ale pre svoju osobnú potrebu. Túto tvrdenú skutočnosť o použití finančných prostriedkov žalovanou pre svoju potrebu súdu žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, ostala iba v rovine tvrdenia. Žalobca založil preukázanie nepoctivého zámeru žalovanej iba na jej konaní, ktoré vyplývalo z prebiehajúcich súdnych konaní medzi žalobcom a žalovanou, v ktorých bol žalobca neúspešný. Aj keď žalobca na pojednávaní konanom dňa 10.06.2020 tvrdil, že v § 166g ods. 2 ZKR je uvedený iba demonštratívny výpočet prejavov nepoctivého zámeru, nemusí byť naplnené konkrétne písmenko, zo všetkých ustanovení uvedeného zákonného ustanovenia musí vyplývať zrejmy zámer zákonodarcu, ktorý by mal byť posudzovaný podľa žalobcu veľmi prísne, nakoľko vždy sú poškodení veriteľa dlžníka. Samotné zmarenie započítania a „predaj“ pohľadávky je konaním žalovanej, z ktorého mala prospech a bol poškodený veriteľ. Súd uvádza, že obrana žalovanej spočívajúca v tvrdení, že sa chcela vyhnúť započítaniu pohľadávok a samotné postúpenie

pohľadávok (hodnota pohľadávok nepresahovala 2000 eur) nezakladá nepoctivý zámer žalovanej tak, ako to prezentoval a tvrdil žalobca. V tejto časti žalobca rovnako nepreukázal nepoctivý zámer žalovanej.

29. Poctivý zámer súd skúma v rovine správania sa dlžníka po podaní návrhu na konkurz a oddĺženie (oddĺžovacie konanie). Správanie posudzuje v rovine ekonomickej, osobných pomerov a podľa súčinnosti poskytnutej v oddĺžovacom konaní. Súd zvažuje celkové správanie sa dlžníka po oddĺžení, či využil novú šancu, alebo pokračuje v zadlžovaní. Pri nepoctivom zámere súd skúma správanie sa dlžníka pred podaním návrhu na oddĺženie a po jeho podaní, pričom skúma naplnenie konkrétnej skutkovej podstaty ust. § 166g ods. 2 ZKR.

30. Vychádzajúc z vyššie prezentovaných a uvedených úvah dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno splnenia podmienok pre zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer žalovanej. Súd nemal preukázané nepoctivé konanie žalovanej, ani úmysel poškodiť veriteľov. Vyhodnotením dôkazov dospel súd k záveru, že žalobca nepreukázal dostatočným spôsobom existenciu zákonných dôvodov na zrušenie oddĺženia pre nepoctivý zámer. Žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne skutočností uvedených v žalobe, v konaní nepreukázal, že by došlo k nepoctivému zámeru žalovanej. Súd preto žalobu zamietol ako podanú nedôvodne.

31. Vo výroku o nárok na náhradu trov konania rozhodol súd podľa ustanovenia § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd priznal strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaný bol v konaní v celom rozsahu úspešný, preto mu súd priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t. j. v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§127 CSP), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, musí byť podpísané, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Podľa § 365 CSP

(1) Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

(2) Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

(3) Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).